

mange Lejligheder, baade under Finanslovbehandlingen og ikke mindst i Fjor under Behandlingen af Andragender, der af Finansudvalget vare foreslaaede og af Tinget bleve vedtaget henvisne til Ministeren for offentlige Arbejder. Det, at det er et Spørgsmaal, som har været Genstand for en endogsaa ret udførlig Omtale og Behandling, bevirker, at jeg ikke finder mig særlig foranlediget til at komme dybere ind hverken paa Spørgsmaalets Forhistorie eller dets Realitet, i hvert Fald ikke i større Udstrækning. Jeg ønsker kun at gøre opmærksom paa, at det kan siges til en vis Grad at gaa videre i et Spor, som man allerede er slaaet ind paa for længere Tid tilbage, naar her er Forslag om at opføre en hel Del Tjenesteboliger for Statsbanernes Personale. Jeg siger, at det er for saa vidt at gaa videre i et tidligere Spor, som vi allerede have Tjenesteboliger for en Del af Statsbanernes Funktionærer, nemlig paa Steder, hvor man har anset det for nødvendigt at have Funktionærerne umiddelbart ved de paagældende Stationer eller paagældende Banelegeme. Men paa den anden Side maa det ogsaa fremhæves, at man her gaar noget videre derved, at det ikke just kan siges, at det overalt er det Hensyn eller rettere, det er i Virkeligheden ikke særlig det Hensyn, der her er det fremherskende, men derimod dette, at man efter de Undersøgelser, der ere foretagne, finder, at der er Pladser, hvor det maa siges at være overordentlig vanskeligt for Funktionærerne at skaffe sig Boliger, i hvert Fald Boliger til en i Forhold til deres Lønninger rimelig Husleje. Det er selvfølgelig altid noget relativt, hvad man anser for dyrt eller mindre dyrt til Erhvervelse af Huslejlighed, det vil altid være undergivet et vist Skøn, om det med Rette kan siges, at Huslejen paa en bestemt Plads er saa høj, at der i saa Henseende kan være Grund til at foretage noget ekstraordinært, som Tilfældet er paa de Pladser, hvor der her er Tale om at opføre Tjenesteboliger. Men jeg har i Virkeligheden ikke i Sinde at ville ind paa en Undersøgelse af, hvorvidt man har taget tilstrækkelig mange Pladser med, eller om man maaske er gaaet videre end nødvendigt. Jeg gaar ud fra, at det er Ting, som bedst undersøges i et Udvalg, hvor jo ogsaa de Oplysninger, som ere indhentede, og som for Resten have ligget fremme til de ærede Medlemmers Eftersyn i Bureauet, kunne blive Genstand for nærmere og mere indgaaende Undersøgelse, end der har kunnet fore-

tages i den Tid, Forslaget har ligget paa Tingets Bord. Ikke heller finder jeg Anledning til at komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt den Sum, der tænkes anvendt — jeg vil helst sige til hver enkelt Lejlighed, thi den samlede Sum afhænger jo af Lejlighedernes Antal — maa siges at være passende. I sin Almindelighed kan jeg sige, hvad jeg har haft Lejlighed til at sige ved saa mange andre Lejligheder under Omtale af Finanslovspørgsmaal, at det er kostbare Bygninger. Jeg havde nær sagt, at vi ere saa vante til, at det skal være kostbare Bygninger, saa man næsten bliver træt og ked af atter og atter at sige, at Staten bygger for dyrt. Naar jeg ikke vil videre ind paa dette, er det ikke, fordi jeg mener, at her kommer en glædelig Undtagelse, thi det er for saa vidt efter Regelen, at Staten bygger dyrt, men fordi jeg ogsaa her mener, at det egentlig hører hjemme til nærmere Undersøgelse i et Udvalg. Jeg har dernæst Lyst til at gøre opmærksom paa, at der er jo ingen, der tvivler om, at det til en vis Grad er den megen Tale om Huslejetillæg for Statsbanefunktionærerne, der har, om jeg saa maa sige, affødt denne Undersøgelse, af hvilken det nærværende Forslag er et Resultat, og at selvfølgelig alle Tingets Medlemmer ere klare over, at Spørgsmaalet om Huslejetillæget jo ikke dermed er bragt ud af Verden, at vi have faaet et Forslag om 183 Tjenesteboliger. Jeg ønsker heller ikke i nogen større Udstrækning at komme ind paa selve det Spørgsmaal om Huslejetillæget, det har ogsaa været drøftet meget udførligt her i Tinget. Min personlige Mening er den, at man, naar Talen er om, hvorvidt de Funktionærer, der stærkest have rejst Krav paa Huslejetillæg, skulle imødekommes, langt hellere og mere retfærdigt burde tage dette sammen med den Lønningsrevision, der selvfølgelig kommer for Statsbanernes Personale ligesom for alle andre med visse Aaremaals Mellemrum.

Jeg har dernæst Lyst til at gøre opmærksom paa, i Forbindelse med hvad jeg har sagt, at vi have et Spørgsmaal til i denne Etat, der ikke er absolut tilfredsstillende løst, nemlig Spørgsmaalet om Tantiemens Fordeling mellem Statsbanefunktionærerne, og jeg havde Lyst til at udkaste den Tanke, om man ikke kunde faa Spørgsmaalene om Huslejetillæget og om en anden Fordeling af Tantiemen satte i Forbindelse med hinanden, saadan at vi paa den Maade fik bragt ud af Verden,